

UTERUS LEİOMYOMLARINDA DOĞUM ŞEKLİNİN POSTPARTUM MATERNAL MORBİDİTE VE NEONATAL SONUÇLARA ETKİSİ

Gelişen O., Çalışkan E., Altunay K., Doğan E., Yencilek R., Haberal A.

Yer: SSK Ankara Doğumevi ve Kadın Hastalıkları Eğitim Hastanesi

Amaç: Uterus leiomyomlarının eşlik ettiği 37-42 haftalık miad gebeliklerde doğum şeklinin postpartum maternal morbidite ve neonatal sonuçlara etkisini araştırmak

Materyal ve Metod: 1.1.1996-1.2.1999 yılları arasında gebeliğe eşlik eden myoma uteri tanısı almış 71 hastanın kayıtları retrospektif olarak incelendi. Fetal distress (n:7), fetal malprezentasyon (n:2) veya CPD (n:1) tanısı ile sezeryan olmuş 10 hasta ve preterm doğum yapan 11 hasta çalışma dışı bırakıldı. Spontan vaginal doğum yapan 19 hasta (Grup I) ile sezeryan indikasyonu elektif, myoma uteri veya değerli gebelik olan 31 hasta (Grup II) çalışma grubunu oluşturdu. Apgar skorunun <7 olması kötü olarak kabul edildi. İki grubun maternal morbidite ve neonatal sonuçları ki-kare, non-parametrik Mann-Whitney testi kullanılarak karşılaştırıldı.

Bulgular: Grup I'in yaş ortalaması 32,21 Grup II'nin ise 31,9 idi (p:0,9). Grup I ve Grup II arasında gravida (sırasıyla ort1: 3,1, ort2:2,4, p:0,1), parite (ort1:1,2, ort2:0,7, p:0,2) ve yaşayan çocuk sayısı (ort1:1,2, ort2:0,7, p:0,1) bakımından anlamlı bir fark izlenmedi. Grup I'de yenidoğan ağırlık ortalaması 3136 gr \pm 415 gr Grup II'de ise 3161 gr \pm 790 gr idi (p:0,8). Grup I ve Grup II'nin prepartum hemoglobin değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark izlenmezken (sırasıyla ort1:12 \pm 0,5, ort2:11 \pm 1,7, p:0,1), Grup II'nin postpartum hemoglobin değerleri (ort:9,1 \pm 1,8) Grup I'den (ort:10,7 \pm 0,8) anlamlı olarak düşüktü (p:0,01). Yenidoğanların değerlendirilmesi sonucunda 1. Dakika apgar skoru kötü olan bebekler Grup I'in %31,6'sını (n:6), Grup II'nin ise %19,4'ünü (n:6) oluşturdu (p:0,4). Her iki grupta da 5. Dakika apgar skoru kötü olan çocuk sayısı ve neonatal mortalite nil idi. Postpartum dönemde Grup I'de bir hasta (%5,3), Grup II'de ise yedi hastaya (%22,6) atoni tedavisi uygulanmıştır (p:0,4). Yine aynı dönemde Grup I hastaların biri (%5,3) transfüzyon ihtiyacı gösterirken, Grup II hastaların yedisi (%22,6) transfüzyon ihtiyacı göstermiştir.

Sonuç: Leiomyoma uterili hastalarda doğum şekli yenidoğanın iyilik halini etkilememektedir. İstatistiksel olarak anlamlı seviyeye ulaşmamakla birlikte sezeryan olan hastalarda artmış postpartum morbidite izlenmiştir.